Et ut dicit.2.2.q.22.ar.2.pſump
tio ideo pccm̃ eſt qꝛ ſicut falſũ
eſt q deꝰ penitẽtibꝰ nõ indul
geat vel q peccãtes ad pniaꝫ
nõ reuocat.ita falſum eſt q i
pccõ pſeuerãtibꝫ veniã ↄcedat
ꝛ a bono ope ceſſantibꝰ gĺiaꝫ
largiatur.cui eſtiatiõi cõfor
miter ſe habꝫ preſũpcõis mo
tus.ꝛ ideo preſũptio eſt minꝰ
peccatũ q deſpatio q̃ꝛ tomagis
eſt ꝓpriũ deo miſereri ꝛ pcere
q punire.ꝓpter eiꝰ infinitam
bonitatẽ. Illud eni ſm ſe ↄueit
deo.hoc aũt ꝓpter peccata nr̃a
vñ peccare cũ ꝓpoito pſeueran
di in pccõ ſub ſpe venie ad pre
ſumpcõem ptinet.ꝛ hoc nõ di
g minuit ſꝫ auget pccm̃. ¶ Pec
care autẽ ſub ſpe venie q̃nqꝫ p
cipiende cũ ꝓpoſito abſtinen
di a pccõ.ꝛ penitendi de pccõ
hoc non eſt pſumpcõis ſꝫ hoc
pccm̃ diminuit.qꝛ p hmõi vi
det̃ hr̃e voluntatẽ minꝰ firma
tã ad peccand̃. Ideo mgr̃ dic.
li.ij.di.22.q adam minꝰ pecca
uit.qꝛ ſub ſpe venie peccauit.
hec tho. Caueant hic primo
inordinatã ſpẽ in quoſdã ſan
ctos ponentes.qui ſuiũt btẽ
barbare.katherine ꝛ ſimilibꝫ
q̃ licꝫ bñ faciant hijs ſuiendo.
videant tamen.ut ſpẽ ſuam cũ
executione dei vocacõnũ ꝛ mã
datoꝝ roborẽt. Secũdo caue
ant ſpẽ in hoieꝫ aliquẽ nimis

ponẽtes ſicut faciunt parẽtes
interdũ ꝓpter liberos.negotia
ꝛ opa cõtra pcepta dei actitã
tes.contra quos dr̃ Jere.xvij.
Maledictus qui confidit in
hoie.ꝛ ponit carnẽ brachium
ſuum.ꝛ a dño recedit cor eiꝰ.
Caueãt terciõ pniam pcraſti
nantes.ꝛ ſic ſperãtes tandem
cõuerti i fine quod difficile eſt
non impoſſibile propt̃ ſex.viꝫ
propter infirmitatẽ vſu ratio
nis ꝛ volũtatis tardãtẽ.ꝓpter
dolorẽ mẽtẽ ipedientẽ.propt̃
habitum vicõſum ad mala in
clinantem.propter timorem
mortis naturã terrẽtem.prop
ter familiam relinquendã per
ſtrepẽtem.ꝛ demonem tẽptã
tem. Tertio peccant cõtra hoc
pceptũ orõnem dñicã ꝛ ſym
bolum aploꝝ nõ addiſcẽtes.
qꝛ ibi ↄtinentur ſperanda.

Capitulũ quartum

Tercio dilcõ dei cadit
ſub pcepto.qua ſibi
ſuire debemus. De q̃
dilcõne pmo videbitur q̃ ſtri
cte pcipitur.ꝛ q̃ neccãria eſt
Secũdo q̃ utilis. Tercio qua
liter cadat ſub pcepto. Quar
to q̃ rationabiliter ꝛ cur pre
cipitur. Quĩto quot modis cõ
tra eam peccetur. ¶ Q̃ntũ ad a
pmum q̃ ſtricte pcipiatur di
lectõ.ptꝫ p pluã. Nã exo.xx.
deũ diligẽtibꝫ ꝛ deũ odiẽtibꝰ

terribilis pena indicitur ⁊ pre
miū ꝓmittitur cū ptꝰ primū p̄
ceptū imediate additur Ego
ſum dn̄s deꝰ tuꝰ fortis zelotes
viſitās iniq̄tatē prm̄ in filios i
tertiā ⁊ quartā generacōez eo
rū q̄ oderūt me. ⁊ faciēs miſeri
cordiā in milia hijs q̄ diligūt
me ⁊ cuſtodiunt p̄cepta mea
Pria ps ut di. tho. 2. 2. q. cviij.
hʒ veritatē de pena tpali q̄ filij pu
niūtur q̄ ſūt aliq̄d pntū ⁊ ſic de
cogn̄tis q̄ ſepe viuūt vſqʒ ad qr
tā gn̄acōem. Secūdo ſcdʒ ma
giſtꝝ in. ij. di. xxxiij. hʒ veritatē
de filijs ⁊ cogn̄tis imitātibʒ pec
cata pntū Sʒ. iij. nūq̄ intelligi
tur ꝙ filiꝰ vel aliꝰ puniatur. pe
na culpe vel eterna p pcc̄o alte
rius Secūda ps ptʒ ꝙ ſepe to
ta terra vna meliꝰ hʒ p pfecto
i caritate hoīe ut ptʒ de Joseph.
dauid. abrahā ⁊ de helia celū
b aperiente ad pluēdū. Itē ncā
tas oſtenditur deu. vi. vbi ſic
dr Diliges dn̄m deū tuū ex to
to corde tuo ⁊ ex tō aīa tua. ⁊
ex tō fortitudīe tua math. xxij.
Additur ex ōni mēte tua Erūt
qʒ verba hec q̄ p̄cipio tibi ho
die in corde tuo ⁊ narrab̄ ea fi
lijs tuis ⁊ meditaberis ſedēs in
domo tua ⁊ ābulans in itinere
dormiēs atqʒ cōſurgēs. ⁊ ligab̄
ea q̄ſi ſignū in manu tua erūt
qʒ ⁊ mouebūtur ante oculos
tuos ſcribeſqʒ ea in limine ⁊

oſtijs domꝰ tue nō tn̄ debēt ad
lr̄am dic. glō. in manu corpali
ligari ſʒ ſpūali id ē in ōni ope
adiūgi Ideo dr̄ q̄ſi. Alias ſicut
pharisei facerēmꝰ ſi in manibʒ
corporeis ea deferremꝰ nec ſcri
bere ad lr̄am in liminibʒ ⁊ oſtijs
optʒ ſʒ in ōni egreſſu ad opus
debēt ſuari. nā ſm tho. dilectō
dei ⁊ pximi dʒ eē regula ōnium
hūanoꝝ actuū Itē math. xxij.
Exiſtēs ſine veſte caritatis licʒ
in nupcijs ſit eccl̄ie q̄ ad fidem
tn̄ ligatis maībʒ ⁊ pedibʒ proi
citur in tenebras exteriores vbi
erit fletꝰ ⁊ ſtridor dētū. Itē c
.i. cori. xiij. Oſtēditur ꝙ nulla
eloquētia. nec ſciētia. nec mira
cula. nec elargicō elemoſinaꝝ
nec paſſio valet ſine caritate.
Si inq̄t linguis hoim̄ loquar
⁊ āgeloꝝ caritatē autē nō ha
buero factꝰ ſū velut es ſonās
⁊ cībalū tiniēs. Et ſi habuero
ꝓphetiā ⁊ nouerī miſteria ōnia
ſcʒ ſcripture ⁊ oēm ſciētiaʒ. Et
ſi habuero fidē ita ut mōtes
trāſferā. caritatē aūt nō habue
ro nihil ſum ſcʒ ꝙ vita caritatis
careo Et ſi diſtribuero in cibos
pauperꝝ oēs facultates meas
⁊ ſi trādidero corpꝰ meū ita ut
ardeā. caritatē autē nō habue
ro nihil mihi prodeſt. Item .i.
corī. vltīo Si q̄s nō amat do
minum ihesum criſtum ſit ana
thema ſcʒ maledictꝰ ſcdʒ glō.

q̄ maledicetur in iudicō illa
maledictōe de qua math. xxv.
Ite maledicti i ignem eternū
d ¶ Quātitis vero sit dei dilcō
ptz ex septē. Primo filiū dei cō
stituit caritas. quia misit deus
spm̄ filij sui. in quo clamamus
Abba pr̄. Rō. viij. ꝛ galla. iiij.
ꝛ ioħ. i. Dedit hiis qui eū rece
perūt ptātem filios dei fieri qui
credunt in nomine eius. nā ca
ritas peccatorē de infinita di
stantia in quā cecidit p morta
le peccatum a deo in qua fuit i
regione longinqua filius pro
digus eleuat ad vnionē cū pa
tre celesti hec eni gratie offitiū
est dicit Albertus. ij. de mirabi
li sciētia dei. Secūdo facit me
reri quolibꝫ opere moralit̄ bo
no vitā eternā. aut eius aug
mentum. quia si filij ꝛ here des
ut dr̄ galla. iiij. ꝛ Rō. viij. Ter
cō facit q̄ per modica bō tpa
lia in casu p deo data et sic de
alijs tātū meretur q̄s quantū
alius p multa tēporalia data
ut patet de vidua cum duobꝫ
minutis missis i gazophilatiū
luce. xxi. que cristi testimonio
plus q̄ omnes misit. Et de sā
cto petro qui licet modicum
reliq̄rit cū ait math. xix. Ecce
nos reliquimus omnia ꝛ secu
ti sumus te. q̄d ergo erit nobis
Rn̄dit amen dico vobꝫ ꝛc. cen
tuplū accipietis ꝛ vitā eternā

possidebitis. nō eni ut dic̄. sup
eodē greg̃. quātū sed ex quan
to id est ex quanta caritate q̄s
dat deus pōderat tunc scꝫ q̄n
non adest facultas exterior.
Quarto facit interdū nihil ha
bētē de bōis exterioribus tātū
mereri de p̄mio essentiali quā
tum alius meretur qui multū
dat ut ptz in eo vicꝫ. qui i pau
pertate existens. ex magna ca
ritate vellet dare centum flore
nos ꝛ non pōt dare tantū i ca
su pōt mereri sicut qui cētum
florenos dat. Exēpli gr̄a pau
per nil habēs in caritate tamē
existēs ut duo quo ad gradū
qui pfectū aīm habet dandi
alteri mendico decē florenos
tātū meretur de p̄mio essentia
li quātum diues ex eq̄li carita
te dans actu. x. florenos. secū
dus tn̄ p̄mium accidētale hēbit
quia gaudebit de eo q̄ volun
tatē dandi habuit ꝛ q̄ dedit
ꝛ paup mēdicus p eo interce
det. sꝫ hec modica sūt respectu
essentialis p̄mij q̄d erit de cre
atore. hoc pbat snaliter scūs
thō. i. ij. q. xx. ar. iiij. ¶ Quīto e
impetrāt ꝛ meretur scientiā ma
gnā in pria ꝛ gaudiū. Sic q̄
si simplex vetula in caritate de
cedit. q̄ habꝫ caritatē ut quatu
or. Et mgr̄ in theologia si de
cedit in caritate ut duo. vetu
la hēbit clariorē ꝛ perfectiorē

ſcientiam de viſis in deo q̄ theo
logus licȝ de habitib; ſcientifi
cis acq̄ſitis mgr̄ plus habitu
rus ſit de ſcīa. ſed hoc modicū
ē reſpectu ſcīe de deo immediate
habēde. Racōnē aſſigt tho. in
prima pte. q. xij. arti. vi. Ratia
magnitudinē caritatis vie ſeq̄
tur in pria magnitudo luminis
glorie. Et magnitudinē luīs
glorie ſeq̄tur intimior vnio et
viſio dīne eſſentie. et q̄to inti
mi⁹ videtur de⁹ a vnit̄ alicui
intellectui tāto plura ⁊ intēſi⁹
ſciet q̄s ea que relucēt in deo ⁊
p oñs maior delcātio ſeq̄tur a
maius gaudiū. Caritas em̄ ſi
num cordis p̄mo aperit idē ca
f pacorem reddit. ¶ Sexto ca
ritas facit q̄ diligētib; deū om
nia cooperant̄ in bonū ro. viij.
Hijs celū eſt p̄miū infernus a
pccīs prohibitoriū ⁊ ſimilit̄
lymb; purgatoriū: bō tempa
lia ſuſtētamētum ⁊ oīs aduſi
tas lucrū p paciētie meritū. qr
dicit greg. nulla nocebit adū
ſitas ſi nulla dn̄etur iniquitas
nulla ei prudētia pōt adeē ma
la fortūa. qr ut dicit boe. de cō
ſola. In ptāte eius eſt aduerſa
bn̄ vti ut proſpis. Septio in
via facit omne op⁹ leue. iugū
em̄ inquit xp̄us meū ſuaue ē a
onus meū leue math. xi. ymo
finis precepti eſt caritas. i. thi
g mo. i. ¶ Tercō q̄liter cadat di

lectio dei ſup oīa ſb̄ p̄cepto vi
dēdū eſt. vbi nōndū ꝓut elici
tur ex varijs dictis ſcȝ thō. et
alioꝝ vid; q̄ tripliciter dilcō
dei intelligit̄ p̄cepta Primo pla
cibilit̄ ſeu fauorabiliter. ſecūdo
ordinabilit̄. Tercō appciabili
ter. Primo d; diligi placibilit̄
ſup oīa ſic q̄ vel deo bonū ⁊ cō
placētiā in hoc hēas ſine rlacō
ne ipi⁹ in qd cūq; aliud bonū
Pro cui⁹ itellcū nōnda ſūt ali
qua. p̄mo quid ſit diligere ſꝫ.
ſm phm in rethorica Eſt alicui
bonū velle ut diligere hoiem ē
ſibi bonū velle. Secūdo q̄d ſit
hoi bonū. ſꝫ phs. i. eth ⁊. x. Fe
licitas ſua virtutes et ſcīe. et
hec nūq̄ obſūt ſibi q̄tū ē de ſe
ſiſit̄ a bō tpalia ⁊ mala pene
defunctia ad v̄tutes. ¶ Tercō h
nō q̄ duplex ē dilcō i hoib;. q̄
dā ocupie q̄ vtilitatis nr̄e gra
ē puta cū aliq̄s diligit aliquā
rē ꝓpter ſe diligētē ⁊ ſic diligi
m⁹ aſinū caprā cibū ⁊ ſilia qr
vtilia nob ad honorem ad delcā
cōnē vel ad cōmodū nr̄m a ta
li dilcōe diligit hō ſe pncipali
ter nō aliō. alia ē dilcō amicitie
puta cū q̄s diligit aliquē hoiē;
ꝓpter ipm dilcm̄ hoie; ut cum
q̄s vid; aliquē ſapiētē virtuo
ſū ⁊ hmoi ⁊ ſibi iſta vult ineē
⁊ cōplacȝ in eis: diligit eum di
lectione amititie. Quarto nō
q̄ apre deo nihil bonū ē niſi id

quod ipē eſt vicȝ ꝗ ē omnipo
tens omniſciēs miſericordiſſi
mus patiētiſſim⁹ ditiſſimus ⁊
ſilia nā ieiunare. orare. virtu
tes acq̄rere vicia vitare nō ſūt
deo bō licet corā nobis ei ſint
honoriſica Quia bonoꝝ nroꝝ
non indiget ſed nobis p̄fata
bona ſūt ⁊ p̱ ea coram nobis
gloriſicatur pr̄ qui in celis eſt
Ex quo patȝ quid ſit deū ſuper
omnia diligere ꝗ ſibi bonum
velle vicȝ meditari velle ⁊ opta
cētiam habere ꝗ ē omnipotēs
ſapiētiſſimus, optim⁹ et ſilia
Et ſic amam⁹ ſecūdo amore vi
delicȝ amicitie nō ꝓpter aliud
nec relatiue ad aliud non autē
diligere debemus eum primo
amore ſcȝ cōcupie vicȝ ut veli
m⁹ ſibi bonum mīe ꝗ nobis
dona dat ꝗ tūc nos plus dili
gerem⁹. vnde Bern̄. li. i. de di
ligendo deū abſqȝ ītuitu p̄mij
diligendus eſt de⁹. verus eni
amor in ſeipō cōtentus eſt Et
iterū licȝ deus ſit abſqȝ intuitu
premij diligend⁹ nō tn̄ abſqȝ
premio diligitur. vnde quan
to quis purius diligit deū ꝓpt'
ſe ⁊ quanto min⁹ habet reſpe
ctum ad ſe diligentē tāto deo
dilectio plus placet ⁊ ampli
us homo meret' Racō aūt qua
re ſic diligere debem⁹ deū ꝓ
ter ſe eſt. Prima quia niſi ſic
tūc nō diligeremus eum nobi
liori modo ꝙ diligimus equum
aſinū ⁊ cē quibus bonum volu
mus ꝓpter nos Item naturali
ter mr̄ ſilio vult bonū ſepe ſine
omni reſpectu vtilitatis ꝓprie
ut in caſu quo fili⁹ inueīs mo
reretur ergo plus tenemū deo
Item idem patȝ in amicis veris
ad quos exigitur ut non dili
gāt vtilitatis aut delectacōis
gracia ſed amicū ꝓpter ſe. Itē ex
periētia eſt ꝙ q̄s diligit ꝓpter
ſe eum quē nunꝙ videbit vltra
mare exiſtētem, ut ſi audis de
probo milite in armis ⁊ virtu
tibus vis ſibi bonū ⁊ cōplacē
tiam habes in eo licȝ nulla vti
litas tibi inde ſeq̄retur Cur er
go nō diligerem⁹ deū propt'
ſe ſine omi reſpectu ad aliud
ab eo. Ex quo patet ꝙ multū
merētur qui dei perfectiones
ſepe meditando ōſiderāt ⁊ cor
de ſibi i hoc ōplacēt. Optimus
ei actus ē diligere deū. ¶ Hic i
q̄ritur prio an deum diligere
poſſim ut det m̄ vitā eternam
ſeu celū. R̄n̄dr nō ſed per plura
opa alia deo ſeruire poſſum⁹
propt' vitā eternā. Nam dif
ferunt ſeruire deo ⁊ diligere
ſicut genus ⁊ ſpēs. vnde opa
bō debeo facere plura ⁊ conai
implere alia precepta. et alia
propt' vitā eternā ꝗ opa ta
lia bona ſūt vie ad celū. Sed
diligere deū nō debeo ut vitā

eternam mihi donet quia ſic
ordinarem deum in creaturaz
⁊ in vtilitatem meam quod il
licitum eſt Tum quia hoc eſt
vti fruendis quod nunꝙ licz
ut dicit Auguſtin9 p̄mo de do
ctrina criſtiana Tum quia ſic
me principaliter quererē· tum
etiam quia deteiora debēt eſſe
gratia meliorum ſcdꝫ phm in
politicis· qd hic non fierz Se
cundo queritur poſſum ne dili
gere deum propter beneficia
que mihi dedit· Reſpōdit tho·
·2·2·q·xxvij·arti·iij· Si lꝫ ꝓp
ter dicat cauſam finalem non
debeo qꝛ ſic vterer eo· Si aūt
dicit cauſam occaſionalez vel
motiuaz poſſum ſcd̄m illd pſ·
Inclinaui cor meum, ad facien
das iuſtificacōes tuas in eter
num ꝓpter retribucōnem· Be
nefitia enim que de9 nobis de
dit velut caritatē dei facule nos
accendere debent ad deū dili
gendum ⁊ occaſionem pſta
re· hec aūt queſtio ſic ⁊ prece
dens et ſimiles aut nunꝙ aut
caute debent p̄dicari ſeculaib9
k ¶ Tertio queritur cur tam du
rum apparet ſecularibus deum
a nob non debere dilig ꝓpter
benefitia Reſpōſio ſcd̄m wilh·
pariſieſem libro de virtutibus
Hoc fatiunt carentia doctorū
realium ⁊ ignorātia ſecularium
que prouenit ex eo qꝛ ſe querūt

non que dei ſunt qd caritas dī
nō facit ſꝫ dilectio circa· Que
rūt enim homines nimis terrena·
honores· diuicias· ⁊ ſimilia q
licet ſint minima bona tamen
in eis contentantur· Similes
pueris qui in piro plus amo
rem figūt ꝙ in tota domo· Cō
tra hunc modum diligendi de
um peccāt directe quidam pec
catores qui vellent qꝛ deus nō
noſceret peccata eorum vel ut
ſibi peccata eorum placerēt cō
tra quos i pſ· dicit dn̄s Exiſti
maſti inique qꝛ ero tui ſimilis
arguam te ⁊ ſtatuam contra fa
ciem tuam· tales enim vellent
deum non eſſe ciſcientem vel
ſumme bonum· Et hoc eſt deū
velle non eſſe deum quia ſcien
tia ſua ē deus met· ¶ Secūdo l
contra hoc fatiunt odientes de
um· vellent enim eum non eſſe
iuſtum punientez· ymo triſtā
tur qꝛ iuſtus eſt ut faciunt eci
am damnati dicit autem thō·
·2·2·q·xxxiiij· qꝛ odire deum in
ter omnia peccata grauius eſt
quia in eo per ſe eſt auſio ab
incōmutabili bono In aliis au
tem eſt auerſio p accidens· ve
rum licz deus clare viſus a nul
lo poſſit odiri quia ſic in eo nec
apparēs nec verum malum vi
deretur· Tamen oditur a ma
lis viſus in ſuis effectibz videli
cet punicōnis· Sic eni vidēs

per crocceū vitꝛ pulchrum ho
mīnē iudicat pulchrū ⁊ bene
coloꝛatum hoīe; pallidum vel
croceū eē. Sic perūſi p penas
a deo inflictas eū iudicant cru
delem ſcðm illud pš. ſupercecī
dit ignis ſc; pccī ⁊ malorum
effectuū ⁊ non viderūt ſolem
m ¶ Secūdo p̄ceptū de diligen
do deū ſup omnia debet fieri oꝛ
dinalit̄ ſic vic; ꝙ nos ⁊ omīa
alia in deum referamus ⁊ ī ſuā
gloriā vltiate Ita ꝙ q̄cquid
diligimus volum⁹ agim⁹ ꝓp
ter deū ⁊ eius gloriam diliga
mus agamus ⁊ obmittamus.
quia tunc in oībus reb⁹ pluſ
diligimus deū q̄ res ipſas q̄n
ſuam gloriam in omnib⁹ que
rim⁹ vltiate qꝛ ꝓpter qð vnū
qðq; tale ⁊ ipſū magis. i. po
n ſteioꝛ. ¶ Et ſcðm hoc intelli
gi debet preceptū dilige domi
nū ⁊c̄. Rð breui⁹ ⁊ clarius ſic
exponit tho. tractatu de perfe
ctione ſpūalis vite Et ēmens
ſācti aug⁹. li. i. de doctrina xpī
ana nā dilectio eſt act⁹ volun
tatis q̄ ſigſicatuꝛ p coꝛ qꝛ ſicut
coꝛ ē principiū materiale om
niū motuum coꝛpalium ita vo
lūtas q̄tum ad intēcionem fi
nis vltim q̄ eſt obiectū carita
tis eſt principiū oīum actuū
quarumcūq; potentiaꝝ q̄ mo
uentuꝛ a volūtate hee aūt ſunt
tres ſc; intellect⁹ q̄ ſignificatᷣ
p mētem. vis appetitiā īferioꝛ
que ſignificatur h̄ p aīa;. vñ
ſcðm eam dicimur agere vitā
aīalem Et vis executiā exterioꝛ
que ſignificatur p foꝛtitudīe;
ſiue virtutem ſiue vires preci
pit ergo nobis ꝙ tota noſtra
intencō feratuꝛ in deum ſic ꝙ
omnia actu vel habitu in deū
referantur ſicut in finē Rð im
pletuꝛ cū aliquis vitam ſuam
ad dei ſeruitiū oꝛdinat ⁊ p ꝯñs
oīa que propt̄ ſeipm̄ agit vir
tualiter oꝛdinātuꝛ in deū niſi
ſint talia que a deo abducant
ſicut pccā Et ſic diligitur de⁹
ex toto coꝛde. Secundo ut in
tellectus noſter tōliter ſbdā
tur deo ſic ꝙ homo credat ea
q̄ dīnitus tr̄dūtur. ſcðm illud
. ij. coꝛī. x. in captiuitate; redi
gentes omnē intellectū in ob
ſequium criſti. Et etiā in medi
tatis dei perfectionib; ei talia
inee velimus et ōnia memoꝛa
ta alia ſc; beneficia dei in deū oꝛ
dinemus Et hoc eſt tō mente
diligere. Terciō ut appetit⁹ nr̄
inferioꝛ reguletur ſcðm deum
⁊ quecūq; homo amat ſperat
⁊ ſic de aliꝭ paſſionibus ī deo
amet vniūſaliter oē; affectio
nem ad dei dilectioēm referēs
non in voluptates carnis Et
qui ſic perdit animam ſuam
in vitam eternam cuſtodit eā
Joh. xij. Et hoc ē ex tō anima

diligere Quãto ut oĩa exterio
ra noſtra verba ⁊ opa ex diui
na caritate deriuẽtur ⁊ ĩ dei ho
norẽ dirigantur ſcd̃m illud .i.
cor. vltĩo. Omnia opera veſtra
in caritate fiãt Et ſic diligitur
deꝰ ex tota fortitudie . ⁊ talis
pfectio deũ diligẽdi cadit ſub
p̃cepto. ꝗ autẽ omnia ſint in
deũ referẽda ⁊ ſuum honorem
patꝫ .i. cor. x. Siue mãducatis
ſiue bibitis ſiue quid aliud fa
ciatis omnia ĩ gloriã dei facite
ut in omnibꝫ honorificetur deꝰ
Sic enim fit debita recõpẽſa
deo qui omnia in nos ordina
uit ut dicit magiſter in .ij. di.
.i. Quia .i. cor. iij. Oĩa nr̃a ſunt
Ius id deꝫ naturale ut cuiꝰ ẽ
arbor vel ager eius etiã totus
ſit fructus. Sꝫ totũ qđ ſumus
⁊ poſſumus ⁊ a deo accepimꝰ
⁊ dei ꝓprium eſt. ergo fructus
operũ noſtrorũ deo cedere de
bet. Sꝫ per talia deo nullã vti
litatem adiicere poſſumus. Cũ
ſcd̃m pſ. Bonorũ noſtrorũ
nõ indigeat ideo oportꝫ ut ad
eius fiãt honorem . Item cuiuſ
libet ſerui ſui omnia opa cedũt
dño legẽ ciuili. ſed dei ſerui ſu
mus per omnia a quo animam
corpꝰ. ⁊ res ⁊ quicquid in il
lis boni cõtinetur habemus. er
go noſtra opa dei honori ſerui
re iuſtiſſimum eſt. Alõndum
tamẽ ꝗ quãuis omnia ſint in

deũ ordinanda vltimate. non
tamẽ de neceſſitate ſunt õmia
immediate ⁊ in ſolũ deũ ordi
nanda. Quia ſunt multi fines
ad inuicẽ ſubordinati in quos
res recte ordinari poſſunt. vlti
mate tamẽ totum eſt in deũ or
dinãdum. Exempli gratia . co
medere debes ut viuas nõ cõ
uerſo . viuẽ ut opera licita faci
as ad que creatus es. Operari
bene ut vitam eternã habeas
que ſunt videre deũ beatifice ⁊
eo frui. Et vitam eternã habe
re non ꝓpter cõmodũ ꝓprium
vltiate ſꝫ ꝓpter gloriã dei que
ibi plꝰ exercetur. ¶ Sꝫ queri o
tur Cum non debeã deum dili
gere ꝓpter vitã eternã ex pri
ma expoſicõne poſſum ne alia
bona opa facẽ pret deũ dilige
re vicꝫ deũ laudare. orare . ieiu
nare. ⁊ ſimilia ꝓpt acq̃rendã
vitam eternã . Rñdetur ꝗ ſic
Racõ eſt ꝗꝛ omnia preenume
rata opera bona vie nõ ſunt for
maliter dei dilectio ſꝫ effectus
dilectõis. dilectio eni dei facit
quẽ deum colere. orare . ſancti
ficare ſabbatũ . multa precep
ta ſuare. ⁊ ſiſia Et talia tanq̃
minꝰ bõ ordinãtur in maiꝰ bo
nũ ſcꝫ in vitã eternã vicꝫ in dei
viſionẽ clarã ⁊ dilectõem. ⁊ h
ẽ rectꝰ ordo. ¶ Secũdo q̃ritur p
an ad bonitatẽ actuũ noſtrorũ
req̃ratur ut q̃s actualit tẽdat

per res p̄noiatas ī deū ordine
iacto Rn̄deo ꝙ nō oportȝ actu
aliter sic tendere ſed ut actꝰ
nr̄i ſint vere boni ſufficit ⁊ req
ritur ut cadāt ſup debitā ma
teriam ⁊ ut alias ſint bn̄ circū
ſtancōnati ⁊ ꝙ referātur in de
um actualiter vel virtualiter
Tamē ꝙ̄to plus quis actu in
deum referret tn̄to plus mere
tur. Sicut mercator ad remo
tam terrā paruā rem portans
lucratur plus ꝙ̄ alter cū eq̄li
re in ꝓpinquo manēs oportet
eni ad minus hoie; taliter eſſe
diſpoſitū ī animo p habitum
acquiſitū ex actualib⁹ relacō
nib⁹ in deū aut p habitū īfuſū
aut per generalē intencionem
faciēdi oia propt' deū ꝙ ſi ſe re
ſolueret ⁊ actualiter cogitarȝ
de deo ⁊ de relaciōe in ipſū ſta
tim referret in eū. Exemplū in
filii pr̄ amat filiū propter quē
ditādum mercatur circuit ma
ria terras perambulat non ſem
per actualiter talia ordinans
in filij ditacōem ſed ſufficit ꝙ
labores p̄nomiati impati ſint
aliqn̄ a dilectione filij cui⁹ ipe
rij virtus manet in ſequētibꝰ
Simile de volente ire romam
non oportet ꝙ in itinere pere
grinus talis ſemp actu cogitȝ
de fine ſcȝ de roma ƺ mediante
vna ciuitate attigit aliā ⁊ ſic ē i
q propoſito. ¶ Tercio querit'

an ad hoc ꝙ actus noſtri ſint
boni moraliter vel meritorie exi
gatur ꝙ a caritate ſeu a dilecti
one dei incipiāt ⁊ t'minentur
originentur ⁊ ordinētur. Rn̄
ſio ꝙ ſic nā ꝙ oriri oporteat a
dilectione dei patet per aug⁹.
in de ſpiritu ⁊ littera. d. non ē
fructus bonus qui de radice ca
ritatis non ſurgit. Caritas au
tē eſt dei dilectio ex acquiſito
habitu vel infuſo procedens.
ꝙ etiā nullus actus ſit bonus
moraliter niſi immediate ten
dat ī deum ut dei dilectio pri
maio expoſita vel immediate
tendat p alia opera in deum fi
nalit': ptȝ p aug⁹. in de ci. dei
li. xix. vbi dic. nullas eſſe veras
virtutes ſi in deū finalit' non
referātur. Ex quibus ptȝ necca
rium fore actus noſtros origi
nari ⁊ terminari a deo ī deum
verbi gr̄a. Ad hoc ꝙ dilectio
tua vel proxim ſit bona mora
liter exigitur ut dei dilectō ſit
cā dilectionis pxīmi ⁊ ꝙ prox
imū diligas finaliter propter
deum. Sic de eſca ⁊ de alijs
Sed ut ſint opa nr̄a etiā mei
toria oportȝ ut ex īfuſa dilectō
ne procedant vicȝ ex caritatis
habitu. i. cor. xiij.

Capitulum quintū

COntr' hoc p̄ceptū fa a
ciūt plurimi creaturā
ſibi p fine ſtatuēdo